

[Økonomi- og budgetministeren.]

at vi står over for et alvorligt langtidsøkonomisk problem for Danmark. Vi har tværtimod igen og igen understreget, at det simpelt hen er uacceptabelt, er umuligt at fortsætte med en situation, hvor vi har så stort et løbende valutaunderskud, som vi har, og vi har igennem den politik, vi har gennemført, i hvert fald bidraget til, at dette valutaunderskud bliver reduceret. Derfor er det helt urimeligt, når hr. Poul Dam prøver at fremstille det sådan, at her har vi bare en glad regering, der lader tingene glide og ikke gør noget som helst. Hr. Poul Dam burde undersøge tallene, så ville han se, at virkeligheden ser noget anderledes ud.

Det kan da ikke være, fordi de to første måneder i år har været særdeles gode valutarisk set og marts måned ligeledes tyder på valutarisk set at blive langt, langt bedre end sidste år, det kan da ikke være det, der er baggrunden for, at hr. Poul Dam jubler med i koret om, at der er krise, og jeg ved ikke hvad, her i Danmark. Der er ikke nogen krise, men vi står over for et langtidsproblem, som vi er på vej til at få løst, og hvor kapitalmarkedsstyringen er et af de væsentlige midler til, at vi kan komme videre i løsningen af langtidsproblemet.

Nyboe Andersen: Hr. Poul Dam mente, at årsagen til den skæve udvikling i investeringerne skulle være den, at pengeinstitutterne simpelt hen interesserede sig mest for hjemmemarkedserhvervene og nærmest forsømte eksporterhvervene; derfor skulle de altså tvinges til at tage mere hensyn til eksporterhvervene. Jeg må sige, at jeg tror, det afgørende er, at villkårene for eksporterhvervene ikke har været bare nogenlunde så gode, som de er og i mange år har været for hjemmemarkedserhvervene. Der er jo store dele af hjemmemarkedserhvervene, først og fremmest boligbyggeriet og alt det, der afledes deraf, der begunstiges ved enorme rentesubsidier på bekostning af de erhverv, der skal skaffe sig kapitalen i det frie marked. Venstre vil da gerne medvirke til en politik, der ændrer hele dette grundlæggende misforhold, men hvad vi ikke vil medvirke til, er en politik, der lader dette misforhold bestå og så tvangsdirigerer hen over dette misforhold. Det tror vi ikke løser problemerne.

Jeg skal ikke gå ind i det private slagsmål mellem økonomiministeren og hr. Poul Dam om den økonomiske situation, men bare gøre den bemærkning, at det forsvundne kasseoverskud er da i hvert fald ikke udtryk for, at det offentlige er så meget bedre til at styre sine sager end det private erhvervsliv.

Knud Thomsen: Heller ikke jeg skal gå dybt ind i ordudvekslingen mellem økonomi- og budgetministeren og ordføreren for forslagsstillerne om den borgerlige presses indstilling, nemlig at vi har en krise, hvoroverfor økonomi- og budgetministeren påpeger, at vi har et langsigtet økonomisk problem. Sagen er nok den, at begge dele er rigtigt, men at det, den såkaldte borgerlige presse peger på, er, at dette langsigtede, økonomiske problem i alt fald ikke bliver bedre af den økonomiske politik, der for øjeblikket bliver ført med større og større statsudgifter. Det kan give en kriselignende tilstand, fordi man ikke forsøger at gøre udgifterne mindre.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Økonomiministeren brugte det udtryk, at jeg jublende over den økonomiske krise, der afspejlede sig i de borgerlige aviser. Det gør jeg ikke, jeg jubler aldrig, når jeg læser borgerlige aviser, og jeg jubler da navnlig ikke, når der skulle være tale om krise. På den anden side er det jo svært at undgå de borgerlige aviser; det er nu engang de fleste af dem, vi har her i landet, så man må da have lov at læse dem. Men jeg har også læst statsministerens udtalelse om den aktuelle penge- og finanspolitiske situation, der kom i går efter mødet med formændene for folketingets grupper. Her siger statsministeren naturligvis, at det er ikke så galt, som der har stået i aviserne, men han taler alligevel om en række problemer, f. eks. om den pengepolitiske situation, der er, som det hedder, opstået ved, at kasseoverskuddets udebliven har medført en utilsigtet lempelse af likviditetsforholdene, et af de økonomiske problemer, der findes i øjeblikket, og som man nu skal prøve at afklare gennem de sædvanlige forhandlinger mellem Nationalbanken og de private pengeinstitutter. Det var jo muligt, at der var andre foretagender, man kunne sætte i værk, at man kunne